

МОТИВИ

РП – Сливен е внесла обвинителен акт против подсъдимия Ж. Й. Н. за извършено престъпление по чл.207, ал.1 от НК.

Производството се движи по реда на глава 27 от НПК. Съдът след като изслуша становището на защитника и на самия подсъдим и след като установи, че неговите самопризнания се подкрепят от събраните в хода на досъдебното производство доказателства, премина към процедурата по чл.371 т.2 от НПК.

В с.з. представителят на РП – Сливен поддържа обвинението така, както е предявено, като го счита за доказано по безспорен начин. Моли съда да наложи на подсъдимия наказание глоба в минимален размер.

В с.з. подсъдимият, редовно призован се явява лично и със служебно назначен защитник. Признава се за виновен и дава съгласието си делото да се разгледа по реда на глава 27 от НПК, в хипотезата на чл.371 т.2, а именно признава изцяло фактите, изложени в обстоятелствената част на обвинителния акт и се съгласява да не се събират доказателства за тези факти. Защитникът му не оспорва фактическата обстановка по обвинителния акт и правната квалификация и също изразява съгласие делото да се гледа по реда на глава 27 от НК. Моли съда да наложи на подсъдимия наказание глоба в минимален размер.

От събраните по делото доказателства, съдът прие за установена следната фактическа обстановка :

Подс. Н. е с начално образование, неженен, не работи, осъждан.

На 11.04.2023 г., около обяд подс. Н. дошъл в гр. Сливен, нуждаел се от пари и си търсел работа. Разхождал се сам по ул.“Арх. Й. Й.“ и на земята намерил един телефон, който взел. Телефонът бил „Самсунг А51“, 128 GB със стъклен протектор и силиконов гръб. Подс. Н. изключил веднага телефона и изхвърлил силиконовия гръб, стъкления протектор и сим - картата, защото решил да го продаде.

Телефонът бил собственост на свид. Д. К., която малко по-рано на горепосочената улица го изгубила, без да усети как.

След като намерил телефона, подс. Н. отишъл в кв.“Н.“ - гр. Сливен. Там се срещнал със своя познат - свид. Борис Андонов и го попитал къде може да продаде телефона си, като му заявил, че телефонът е негов. Двамата отишли в заложна къща „Щ.“ в кв.“Н.“. По същото време там се намирала свид. И. А., която търсела да си купи телефон. Тогава подс. Н. предложил на свид. А. намерения от него телефон за сумата от 120 лв. Свид. А. платила на подс. Н. исканата сума и взела телефона.

След извършени ОИМ, извършителят на деянието по чл. 207, ал.1 от НК

бил установен като Ж. Й. Н. от гр. Ямбол, а телефонът бил установен в свид. И. А. и предаден от нея с протокол за доброволно предаване. Мобилният апарат бил с два IMEI: 1 - .... и IMEI 2 - .... Срещу разписка инкриминираната вещ е върната на собственика й - свид. Д. К..

Видно от заключението на изготвената съдебно-оценителна експертиза общата стойност на мобилен телефон „Самсунг А 51“ (без зарядно устройство), стъклен протектор и силиконов гръб е 273 лв.

Видно от изготвена видео-техническа експертиза, на кадрите свалени на хартиен носител от видеозаписи от заложна къща „Щ.“, се вижда подс. Н. да продава намереният мобилен телефон на свид. Ив. А..

Горната фактическа обстановка съдът прие за безспорно установена въз основа на събраните по делото писмени и гласни доказателства, взети в тяхната съвкупност и поотделно като безпротиворечиви и относими към предмета на делото. Съдът кредитира показанията на разпитаните в хода на досъдебното производство свидетели, приобщени по съответни процесуален ред.

Съдът кредитира и обясненията на подсъдимия, дадени от него в хода на досъдебното производство, като на основание чл.372 ал.4 от НПК приобщи към доказателствата по делото, тъй като подсъдимият призна вината си и изрази съгласие да не се събират доказателства за фактите, изложени в обстоятелствената част на обвинителния акт.

Съдът по реда на чл.283 от НПК присъедини към доказателствата по делото и всички писмени материали, приложени към дознанието.

Въз основа на така приетото за установено от фактическа страна, съдът изведе следните правни изводи :

С деянието си подсъдимият Ж. Й. Н. е осъществил от обективна и субективна страна състава на престъплението по чл.207, ал.1 от НК, тъй като на 11.04.2023г. в гр. Сливен, намерил чужда движима вещ - мобилен телефон „Самсунг А 51“ с IMEI 1 .... и IMEI 2 ..., без зарядно устройство на стойност 254 лв., в едно със стъклен протектор на стойност 7 лв. и прозрачен силиконов гръб на стойност 12 лв., всичко на обща стойност 273 лв. (двеста седемдесет и три лева), собственост на Д. И. К. от гр. Сливен, и в продължение на една седмица не съобщил за нея на собственика, на властта или на този, който я е загубил.

Деянието е извършено от подсъдимия при форма на вина пряк умисъл - съзнавал е общественотоопасния му характер, предвиждал е и е искал настъпването на общественотоопасните последици.

Като смекчаващи отговорността обстоятелства, съдът прие изразеното съжаление и ниската стойност на имуществото

Като отегчаващо отговорността обстоятелство съдът прие предишните му осъждания.

При определяне вида и размера на наказанието, което следва да наложи на подсъдимия, съдът се съобрази с принципите за законоустановеност и индивидуализация на наказанието. Съдът определи на подсъдимия наказание при условията на чл.54 от НК, тъй като това е единствената възможност предвид вида на наказанието по чл.207, ал.1 от НК, поради което наложи на подс. Н. наказание глоба в минимален размер, а именно 100 лева, като взе в предвид смекчаващите обстоятелства и тежкото материално положение на подсъдимия.

Така наложеното на подсъдимия наказание, съдът счита за справедливо и за отговарящо в максимална степен на обществената опасност на деянието и дееца.

По правилата на процеса, съдът осъди подсъдимия да заплати направените по делото разноски за експертиза в размер на 159,95 лева, по бюджета на държавата по сметка на ОДМВР-Сливен.

Ръководен от гореизложеното, съдът постанови присъдата си.

РАЙОНЕН СЪДИЯ: